

Πρώτος Ηγάπησεν

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μιχαήλ Μιχαηλίδη Θεολόγου

Ζητάει την αγάπη μας, γιατί μας αγάπησε πρώτος με μια αγάπη που είναι απεριγράπτη. «Αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς» (Α' Ιω. Δ' 19).

Η ιστορία της ανθρωπότητας, είναι μια ασταμάτητη πορεία της αγάπης του Θεού. Στο κάθε δημιούργημα είναι αποτυπωμένη η αγάπη Του. Κάθε λεπτομέρεια της ζωής μας έχει τη σφραγίδα της θείας αγάπης. Παντού βρίσκονται τα δακτυλικά του Θεού αποτυπώματα. Προπάντων στη φύση και τον άνθρωπο.

Η αγάπη Του, είναι ασύλληπτη και ανεξερεύνητη. Νικά τους χρωστήρες των ζωγράφων και την πέννα των ποιητών και τους ήχους των μουσουργών. Ξεπερνάει κάθε περιγραφή. Μονάχα όποιος με την πίστη Τον αγάπησε και με αγάπη Τον πίστεψε, μπορεί να νιώσει την παρουσία Του στα βάθη του είναι του.

«Πρώτος ηγάπησεν». Είναι πάντα ο Πρώτος και ο Μεγάλος. Οι άνθρωποι ακολουθούν τον Πρώτο, όπως οι στρατιώτες τον αξιωματικό.

Πρώτος διάλεξε τους μαθητές και αποστόλους.

Πρώτος αγάπησε τους αματωλούς.

Πρώτος έτρεξε να βρη το «απολωλός».

Πρώτος και στη μεγάλη θυσία...

«Αγαπήσας τους ιδίους τους εν τω κόσμω εις τέλος ηγάπησεν αυτούς». (Ιω. ΙΓ 1).

Μ ένα τέλειο τρόπο και σ' ένα τέλειο βαθμό.

Η αγάπη Του δεν ξεθωριάζει ποτέ. Ο ωκεανός κι αν ελαττώνεται, ποτέ του Θεού το έλεος κι η ευσπλαχνία.

Ο Ιουστίνος Πόποβιτς γράφει: «Οι άνθρωποι καταδικάσανε το Θεό σε θάνατο. Ο Θεός όμως με την Ανάστασή Του «καταδικάζει» τους ανθρώπους στην αθανασία».

Το μόνο που ξέρει να δίνει ο Θεός είναι αγάπη. Ο,τι δεν είναι αγάπη, δεν είναι του Θεού, ούτε προέρχεται απ' το Θεό.

«Ον τρόπον ευφρανθήσεται νυμφίος επί νύμφην, ούτως ευφρανθήσεται Κύριος επί σοι» (Ησ. ΞΒ 5). Ο Κύριος μας αγαπά, όπως αγαπά ο νυμφίος τη νύμφη. «Επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου» (Ψαλμ. ΜΔ /2). Ευφραίνεται να βλέπει της ψυχής το κάλλος, της ψυχής την ομορφιά, της ψυχής την αρετή και την αγιότητα.

«Ιδού ει καλή, η πλησίον μου, ιδού ει καλή, οφθαλμοί σου περιστεραί» (Άσμα Δ 1). Είσαι ωραία, αγαπημένη συντρόφισσα, είσαι ωραία με μάτια σεμνά και γοητευτικά. «Έχεις οφθαλμούς καθαρούς και αγνούς, περιστεράς και ουχί αετού οφθαλμούς, ταπεινούς, πλήρεις κλαυθμού και εστραμμένους προς τον ηγαπημένον σου, όπως και της περιστεράς οι οφθαλμοί δεν απομακρύνονται από της φωλεάς της και του τόπου διαμονής της» (Π.Ν. Τρεμπέλα, Υπόμνημα στο «Άσμα ασμάτων»).

Ο Θεός αγαπά την ωραιότητα της ψυχής, όταν και τα μάτια της ψυχής είναι στραμμένα στο Νυμφίο Χριστό. Ένα πανευφρόσυνο συναπάντημα και σφιχταγκάλιασμα Θεού και ανθρώπου. Πόση ευτυχία στο συναπάντημα τούτο!

Αν ο Θεός δεν ήταν Θεός της αγάπης, δε θα Τον πιστεύαμε για αληθινό Θεό. Αλλ' «ο Θεός αγάπη εστίν». Και τόση η αγάπη Του, «ώστε τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον» (Ιω. Γ' 16).

Η αγάπη του Σταυρωμένου Κυρίου είναι πάντα στη σκέψη του θείου Παύλου. Τον συγκλονίζει και τον εμπνέει. «Ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν Εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν τω Θεώ εις οσμήν ευωδίας» (Εφ. Ε 2).

Ο Romano Guardini γράφει: «Αν κανείς ρωτούσε την Καινή Διαθήκη τι είναι ο άνθρωπος; θα του απαντούσε με τις λέξεις του Ευαγγελιστή Ιωάννη: Εκείνο το πλάσμα που τόσο αγαπά ο Θεός, ώστε θυσίασε γι' αυτό τον ίδιο τον Υιό Του».

«Η αγάπη του Χριστού είναι η αποκάλυψις και του Μυστηρίου της Πατρικής αγάπης», λέγει ο Αρχιμ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ. «Η Θεία Αγάπη συνιστά τον πυρήνα

του προαιωνίου Είναι. Σ' αυτήν συνίσταται το κάλλος της ανάρχου και ασαλεύτου Βασιλείας».

Ο Θεός είναι Αγάπη. Αν δεν ήτανε Αγάπη, δε θά'τανε Θεός. Χρειάζονται καρδιές επιδεκτικές αυτής της Αγάπης. Και «όταν η Αγάπη του Χριστού εύρη καρδίαν ετοίμην να αποδεχθή την φλόγα αυτής, σκηνώνει εις αυτήν», προσθέτει ο ίδιος.

Συνέπεια της αποδοχής της άπειρης θείας Αγάπης, είναι η ελευθερία. «Όταν ο άνθρωπος ακολουθεί τον Χριστόν δι' όλων των δυνάμεων της υπάρξεως αυτού, το πνεύμα αυτού αισθάνεται τον ορατόν τούτον κόσμον ως στενόν κελλίον φυλακής».

Υπέροχη τούτη η ελευθερία της θείας αγάπης. Ανεκτίμητο δώρο.

Το πιο βέβαιο στήριγμα που μπορεί ο άνθρωπος να βασίσει πάνω σ' αυτό τη ζωή του - και να πεθάνει γι' αυτό - είναι η αγάπη του Χριστού. Μονάχα με τη μεσολάβηση του Χριστού μαθαίνουμε την αγάπη του Θεού. Κι η αγάπη τούτη αποκαλύφθηκε ολόλαμπρη στο Σταυρό.

«Αυτός ημών ήράσθη πρώτος, ημών εχθρών και πολεμίων υπάρχόντων... Και ουκ ηράσθη μόνον, αλλά και ητιμάσθη υπέρ ημών, και ερραπίσθη και εσταυρώθη και εν νεκροίς ελογίσθη και δια τούτων απάντων τον περί ημάς αυτού παρέστησεν έρωτα» (Μ. Φώτιος).

Είναι αβυθομέτρητος ωκεανός οι εύεργεσίες του Θεού σε μας. Το αποκορύφωμα, δίχως αμφιβολία, η σωτηρία των ανθρώπων με τη θυσία του Υιού Του. «Αλλημείς απηνείς και ωμοί», λέγει με πικρία ο ιερός Χρυσόστομος. Παραμένουμε σκληροί και άγριοι, αναίσθητοι μπροστά στην αγάπη του Θεού.

«Αλλά γενώμεθά ποτέ ήμεροι, και φιλήσωμεν τον Θεόν, ως φίλιν δει». Ας γίνουμε ήμεροι και ευγνώμονες, ώστε να Τον αγαπήσουμε όπως πρέπει και όπως Του αξίζει. «Τούτο γαρ, τούτο και ουρανών βασιλεία, τούτο απόλαυσις αγαθών, τούτο ηδονή, τούτο ευφροσύνη, τούτο χαρά, τούτο μακαριότης μάλλον δε όσα αν είπω, ουδέν ουδέπω παραστήσαι δυνήσομαι προς αξίαν, αλλ' η πείρα μόνη τούτο διδάσκειν οίδε το καλόν».

Ο άγιος και θείος τούτος έρωτας, συνοψίζει όλα της γης και τ' ουρανού τα' αγαθά. Και κανένας δε μπορεί να τα περιγράψει, παρά μονάχα όποιος βαθυβιώνει τον έρωτα του Θεού από προσωπική πείρα.

Ύστερα απ' αυτά, πως είναι δυνατό να λησμονήσουμε ένα τέτοιο Θεό, μια τέτοια Καρδιά; Πως είναι δυνατό να Τον χάσουμε από το οπτικό μας πεδίο;

«Αεί μνημόνευε του Θεού, και ουρανός η διάνοιά σου γίνεται» λέει ο άγιος Νείλος.

Η σκέψη του Θεού - η έντονη σκέψη της αγάπης Του- δημιουργεί προπρωτικές πνευματικές καταστάσεις. Πλάθει κατά κάποιο εσωτερικό τρόπο, μια έξαρση του «αρχαίου κάλλους». Δημιουργεί εντός μας μια παρα- δεισένια υπαρξιακή κατάσταση. Η πύλη του παραδεί- σου έκλεισε, σαν ο άνθρωπος λησμόνησε το Θεό και την αγάπη Του. Θα την ξανανοίξουμε με την έντονη νοσταλγική μας αναζήτησή Του.

Ο Θεός αναζητούσε τον Αδάμ που πήγε να κρυφτεί. Εμείς ας κάνουμε το αντίθετο. Να Τον αναζητούμε κι ας φαίνεται πως κρύβεται απ'τά μάτια μας.

Πηγή: Από το βιβλίο Θείος Έρωτας

Πηγή: http://agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr/2013/10/blog-post_3506.html#more